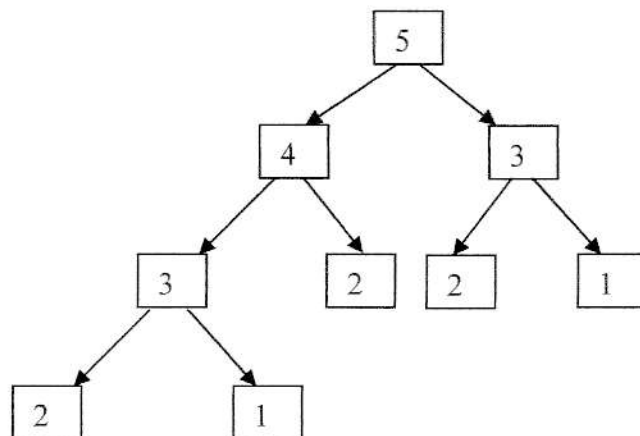
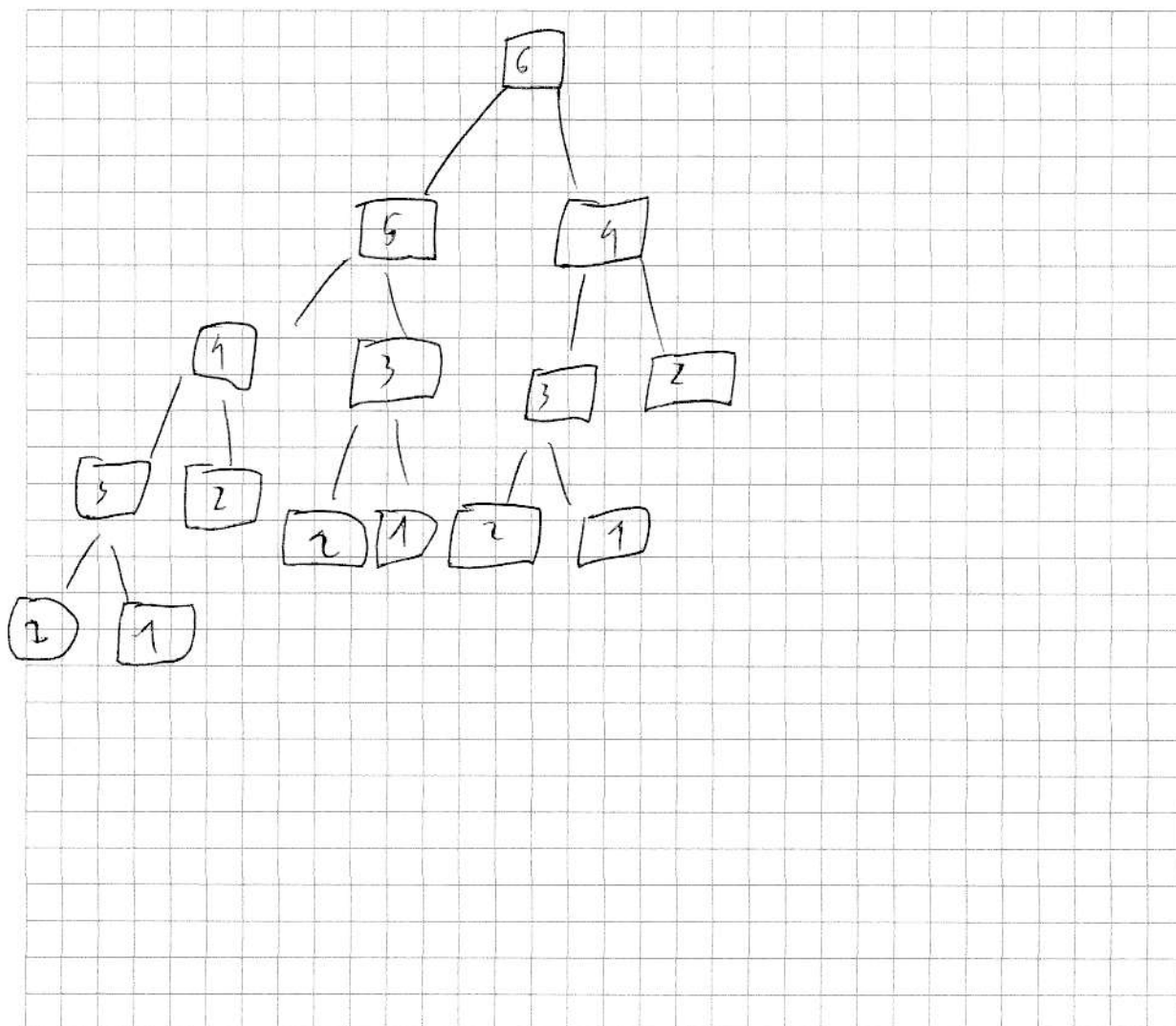

- b) Wywołanie funkcji $Fib(k)$ dla $k > 2$ powoduje dwa kolejne wywołania tej funkcji z mniejszymi argumentami, które z kolei mogą wymagać kolejnych wywołań Fib , itd. Proces ten można zilustrować za pomocą tzw. drzewa wywołań rekurencyjnych. Poniżej prezentujemy drzewo wywołań rekurencyjnych dla $k = 5$. W węzłach drzewa znajdują się argumenty wywołań.

Narysuj drzewo wywołań rekurencyjnych dla $Fib(6)$.

c) k -ty wyraz ciągu Fibonacciego można wyznaczyć iteracyjnie w następujący sposób:

Dane: k – liczba naturalna większa od zera

Algorytm:

1. $Fi \leftarrow 1, Fi_1 \leftarrow 1, i \leftarrow 2$

2. dopóki $i < k$

$pom \leftarrow Fi$

$Fi \leftarrow Fi + Fi_1$

$Fi_1 \leftarrow pom$

$i \leftarrow i + 1$

3. wypisz Fi

Zdefiniujmy następujący ciąg:

- Pierwszy i drugi wyraz ciągu są równe 1.
- Jeśli $k > 2$ i k jest parzyste, to k -ty wyraz jest sumą trzech wyrazów go poprzedzających.
- Jeśli $k > 2$ i k jest nieparzyste, to k -ty wyraz jest równy wyrazowi o numerze $(k-1)$.

Kilka pierwszych wyrazów tego ciągu podano w poniższej tabeli.

k	1	2	3	4	5	6	7	8
k -ty wyraz	1	1	1	3	3	7	7	17

Zapisz algorytm (w postaci listy kroków, schematu blokowego lub w wybranym języku programowania), który dla danej wartości k wyznacza k -ty wyraz opisanego powyżej ciągu. Zapisz rozwiązanie w postaci **iteracyjnej**.

Specyfikacja:

Dane: k – liczba naturalna większa od zera

Wynik: k -ty wyraz ciągu zdefiniowanego powyżej

Algorytm:

```

K[1] = 1
K[2] = 1
for (i = 3; i <= k; i++)
{
    if (i % 2 == 0) { K[i] = K[i-1] + K[i-2]; }
    else { K[i] = K[i-1]; }
}
cout << K[k] << endl;

```